

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 76/2026
28.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Љубише Бранковића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Параћину К 120/25 од 17.10.2025. године и КВ 281/25 од 10.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Љубише Бранковића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Параћину К 120/25 од 17.10.2025. године и КВ 281/25 од 10.11.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Параћину К 120/25 од 17.10.2025. године одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка по предмету К бр.120/25, а на основу члана 264. ЗКП.

Решењем Основног суда у Параћину КВ 281/25 од 10.11.2025. године одбијена је жалба браниоца окривљеног која је изјављена против решења Основног суда у Параћину К 120/25 од 17.10.2025. године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвоката Љубише Бранковића, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и усвоји захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца

окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљених, као разлог подношења захтева истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, наводећи да су побијаним решењима повређене одредбе члана 265. став 1. ЗКП, јер се ради о трошковима који се могу раздвојити имајући у виду да је бранилац окривљеног у свом захтеву јасно определио исте и то у односу на кривично дело за које је донета одбијајућа пресуда и у односу на трошкове кривичног поступка у осуђујућем делу пресуде за које је окривљени обавезан да их накнади. Наиме, одредбом члана 265. став 1. ЗКП према наводима браниоца, јасно је прописано у којим случајевима трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава, без обзира на сложеност, број кривичних дела која се стављају на терет окривљеном, да ли се ради о јединственом или више одвојених кривичних поступака. Дакле, ради се императивној норми, која није подложна другачијем тумачењу, посебно не на начин да се у конкретном случају ради о трошковима који се не могу раздвојити, тим пре што је бранилац у захтеву јасно определио трошкове и то у односу на кривично дело за које је донета одбијајућа пресуда и у односу на трошкове кривичног поступка у осуђујућем делу пресуде.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Из списка предмета произилази да је према окривљеном АА, пресудом Основног суда у Параћину К 120/25 од 17.10.2025. године, која је постала правноснажна даном доношења, одбијена оптужба да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. КЗ, а оглашен је кривим због извршења кривичног дела напад на службено лице у вршењу служене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци за коју је одређено да ће је издржавати у просторијама у којима станује без примене електронског надзора. Истом пресудом окривљени је обавезан да суду плати паушал, а да ОЈТ Параћин накнади трошкове кривичног поступка сходно члану 264. ЗКП, док је оштећени упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП, прописано је да ће суд, када окривљеног огласи кривим, у пресуди изрећи да је окривљени дужан да накнади трошкове кривичног поступка. Ставом 2. истог члана прописано је да лице које је окривљено за више кривичних дела није дужно да накнади трошкове у погледу дела за које је ослобођен од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова.

Дакле, наведеном законском одредбом предвиђено је издвајање трошкова кривичног поступка само под условом ако суд нађе да се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова, с тим што не постоји обавеза суда да то мора да учини у сваком конкретном случају. Имајући у виду да суд на основу података у списима предмета није могао издвојити трошкове кривичног поступка који су настали у погледу кривичног дела у односу на које је одбијена оптужба, јер су сва кривична дела због којих је против окривљеног вођен поступак била извршена у исто време, на истом

месту и у склопу истог догађаја, као и да је до правноснажног окончања кривичног поступка вођен јединствени кривични поступак против окривљеног, при чему су се радње браниоца истовремено односиле на сва кривична дела, дакле да се радило о јединственој одбрани, то стога, по налажењу овога суда, у овом конкретном случају суд одлуком о трошковима кривичног поступка није повредио одредбу члана 265. став 1. ЗКП, из ког разлога су супротни наводи браниоца којима се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, оцењени као неосновани.

У преосталом делу захтева бранилац окривљеног истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, које повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, те се Врховни суд није ни упуштао у разматрање и оцену ових навода.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Љубише Бранковића, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљених одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић